

A L schoon , door eedt, door handt, en zegel, nu *Orangien*
 Heeft vaste peys gemaeckt met Don *Philipp* van *Spangien*?
 En d' oorloogh wordt besnoeyt dat *Mars* moet elders gaen;
 Want hier *Bellone*-kerck voor hem wordt roe gedaen,
Cupido (niet te min) gaat hier noch oorloogh voeren,
 'T neemt Heym'lijk Vollick aen en laet geen trommen roeren;
 Zijn mackerties de staen 's nachts, steelwijs, op de wacht,
 En loeren wie dat best van haer kan sijn verkracht:
 Sy spannen haere boogh, sy gaen haer pijlties wetten,
 Om eemant, onversiens, arglistigh te besetten,
 Sy schieten hem een schicht tor binnen in het hert,
 Waer door hy komt te voen een dulde-loofse-smert.
 Sy hebben, ist niet freemt? nu noch niet langh verleden,
 Een Eed'le *Starckenborch* op't heftighste bestreden,
 En dapper aen gerant by daghe en by nacht,
 En, door een staegh gevecht, ter laester noodt gebracht;
 Zy wisten dese borch soo door, en doorte booren,
 Dat men schier, tegens hoop, gaf alle moet verloren,
 Schoon hieldt sy, haer noch trots, en dongh nae goet accordt;
 Maer op genaed' en ongenaede most sy voort,
 En aen den generael *Cupido* hulde sweeren,
 Die sich, op staende voet, ter *Nieuwen-steen* ginck keeren
 Met sijn gebooghde treyn, om dat dit vaste slot
 Noch wederspanningh bleef en dreef met hem de spot.

Des heeft de kleine geyt sijn kansse waer genomen;
 En is op 't onverhoefst, by nacht daer voor gekomen,
 En heeft dit nieu-gebouw belegert in der haest,
 'Twelck gansch verschricket stondt, en t' eenmael verbaest.
 En voorts ginck *Cupido*, een *Alhart Tiarda* erweelen,
 Die hy, als generael, ginck all' de last bevelen,
 En seyde: ick moet van hier, des draecht u als een heldt
 Dat ghy *Ter-Nieuwen-steen* krijght haest in uw geweldt:
 Speelt staedigh met *Canon*, werpt vinnich met *Granaten*,
Flanqueert van alle kant, doch wilt eerst vraegen laeten
 Of het sich geven wil, off anders, in der haest,
 Soo steeck een myne aen, ick wed het word't verbaest.
 Wanneer daer bréste is gaet daetlijck storrem loopen,
 En slaet het die niet af *ter-Nieuwen-steen* leydt oopen
 Ick geef 't, u alles prijs, en hiet met gae ick voort,
 Toont nu wie dat ghy zijt en valt het strax an boort;
 Doch soo 't accoordt verfoeckt wilt dan het vechten staecken,
 En, nae syn eygen wensch, een soet bedingen maecken,
 'Op datie, door de deucht, u selven overwint,
 En, als een Gouverneur, word't hertelijck bemint.
 Hier mer vertróck *Cupid*, maer keerd' in haesten weder,
 En steld' sich aen de zijt van *Alhart Tiarda* neder,
 En seyde: *Sarkenborch* hoe ist met *Nieuwen-steen*?
 Want hieden kost u licht wel grooten loon gescheen;

Myn moeder , en *Iuno* ; met *Pallas* , sijn van sinnen
 Dat zy een effen tal op heden gaen beginnen ,
 Al schoon de *Gratien* sijn staegh geweest maer drie ,
 Soo willen zy (voortaan) nu wesen twee maal twee ;
 En hebben vast bestemt , eer dat de Son komt daelen ,
 Sy van ter *Nieuwensteen* de vierde willen haelen ;
 Nac dien sy in haer gonst soo hoogh verheven staet
 En *Gratia* verstreckt met naem , en oock met daet ;
 Des licht een oogh in't zeylen gact haer vriendtlyk smeecken ,
 Want een beleefde tongh kan staal en yser breecken ,
 Mijne hulp is tot u dienst , schoon wont ghy *Nieuwensteen*
 En *Gratia* verloort , dan was de winst heel kien ;
 Vheb ick overheert , geen slot noch Borch bestreden ,
 En *Gratia* sal oock haest hooren nae mijn reden ,
 Om haer is 't all gedaen , en niet om *Nieuwensteen*
 Het hert is al geracekt , sy sal haest gonste been .
 Geen *Gooden* looft men hier voor zy mirakel toonen ,
 Dock laet ick my niet meer van trotze-Iuffers hoonen ,
 Schoon is mijn Moer ontfelt , de blyve vry gestoort ,
 Want zy , niet langh geleen , heeft mijn besluyt gehoort ,
 Als dat voor *Starkenborch* was *Gratia* geboren ,
 In wie my smeeckt om hulp die laet ick nooyt verloren ,
 Ghy hebtse dan versocht en nederich begeert ,
 En daerom wordt *Susann* u oock van my vercert ;

Schoon off zy haer getal nu effen willen maecken,
 Sy sullen over al wel aen de Vierde raecken,
 Maer sijn nu alle drie ten cenemael verstoort.
 En barsten heftigh uyt, maer *Venus* nam het woordt,
 En seyde: loofse widdt, dit sijn nu oude kuyren,
 Ghy speelt ons dese part, maer sult het naebetruyren,
 Dees Eed'le *Juffer Clant* de hadden wy bosint,
 En heden uyt gekent, en boven al bemint.
 Haer name beelde het uyt dat daer veel hooghe gaven,
 Ver boven het gemeen, sijn in haer borst begraven,
 Want dese soete naem bevallighheydt, bevat,
 Met weldaet, vriendschap, danck, gonst, daerom, en op dat,
Susanna by genoemd, een naem vol kuyfische zeden,
 En, voor het vrouwen volck, een baecke noch op heden,
 Van beyder ouders zijt uyt soo beroemden stam
 Als heden staet ten toon, of oeyt ten voorschijn quam:
 Heel mildt met all het geen, dat loffers placht te prôncken,
 Van Hemel en natuyr, naenvolle wensch, beschoncken,
 En sooje dit luxeel ons heden weer onthaelt,
 'T is seckere dat ghy dan noch eens van boven daelt.
 Daer op ick daetlijk diend: waer toe dus uyt gevaeren
 Vrouw moeder, eerje weet niet wie sy komt te paeren?
 Schoon offje tiert en raect, hoort eer ghy hem veracht,
 'T is *Albarr Starckenborch* van *Tiarda* voort gebracht,

Een deftigh Edel heldt, die van fijn eerfte dagen
Met yver heeft getracht de deughde nae te jagen,

En aen *Minerva*, om konft, fijn leughde-bloem vereert

En foo voorts buytens landts nae *Vranckrijk* toe gekeert,
Om al wat pryflijk is, voor Aedelijcke lieden,

Door wijs en ryp verftandt te vatten en befpieden,

Met ooghe en met breyn, 't fy *Politie* en fpraeck,

Of al wat dienen kan tot voordeel en vermaeck.

En als hy nae fijn luft en eygen finlijckheden,

De tael nu had gevat met ander deftigheden,

Verliet hy 't *Frantfche rijk*; En quam hier nauw aen ftrande

Of tradt van ampt tot ampt, van wegen 't Ommelandt,

En *Deputeerde-Staet* dat is hy noch op heden,

Acht ghy hem dan niet waerd't met haer in d' Echt te treden

Seght op vermetel wijff? En gaet vry druypen heen;

Want *Pallas*, *Iuno*, en ghy de loopen blauwe-fcheen.

En foo ick fijn geflacht en afkomst wou verhaelen,

Van waer, wanneer, en hoe dat hy is koomen daelen,

Vyt een feer oude ftam, waer van die *Duytſche-Rijn*

Op heden defen dach noch kan getuyghe fijn,

Dan foudet my aen tijt, en niet aen ſtoff ontbrecken,

Laet *Agripijn* en *Mens* eens van het *Stamhuys* fprecken,

Nae dien fy ondetlingh noch liggen in gefchil

Om dat een yder graech de ftarckte hebben wil.

En Vrieslant kent de fram, dat kan daer van verclaeren.
 Hoe *Tiard*, van *Starkenborch*, voor Honderden van laeren,
 Daer altyt heeft gegroeyt, men vraeghet *Borch* en miyt,
 Die daer getuygh affijn op heden dese tyt,
 Soo dar dees *Starkenborch* geen *Clant* en heeft te wijcken,
 Nae dien s' in goetd, in bloetd en deucht malcaer gelijcken,
 Die een is d' ander waerdt, vaert wel *Vrou Moer*, 't is tijt,
 Dit paer jancke nae de rust en soete minne striidt,
 De toorfen siet men staen in volle sluyfter branden,
 En schoon die *Bruyde* haer voeynt, sy sit te water randen,
 Des, speelnoors, leydtse heen daer zy wel graegh wil sijn,
 Dan is haer twijvel hyt, en hy kryghtraedt voor pijn,
 Op, op *Heer-Starkenborch*, ghymoet te bedde koomen,
 Want *Clant* om *Tiard* lichte, lof hoorick haer in't droomen,
 Iets preev'len binnea'smonds, wel *Tiard* kont ghy 't raen
 Wat dat zy seggen wilt, soo moetie daerhijk gaen,
 Nu, d' Hemel wil ur wee met voorspoet altyt seegh, nen,
 Op dat geen ramp noch druck u nooyt en mach bejegh, nen,
 Vaert wel en slyt dees nacht met vriendelijck gesoen,
 Op datie binnen 't laer, een soet afserfel voent.

Honoris & amoris Ergo, ponebat
I O H E S C H O Y E R V S
Deur nodden bedocht te de Tucht Soeckte Vreucht